

НАРОДЕН СГОВОРЪ

БР. 80.

Година 1.

БЪЛГАРИЯ Год. абон. 100 лв.
НАДЪ 1/2 год. 60 лв.
ВСИЧКО. 3 месеца 30 лв.

ИЗЛИЗА ДВА ПЪТИ СЕДМИЧНО.

Шуменъ, сбота 14 ЮНИЙ 1924 г.

ОБЯВЛЕНИЯ:
1:50 на кв. сантиметър —
големи, сватбени и ви-
зитни по 50 лв.
Справки въ печатница
Търговици.

СВОБОДА
ПРАВДА
ЗАКОННОСТЪ.

Независимъ народенъ вѣстникъ за политика, култура и патриотизмъ.

ЕДИНЪ БРОЙ 1 ЛЕВЪ

РЕДАКТИРА КОМИТЕТЪ.

ЕДИНЪ БРОЙ 1 ЛЕВЪ.

ВАЖНО

за сезона

ВАЖНО

при модерната

обущарница „арара“

ул. „Славянска“, пристигнаха разни цветове

гумени обуца

мѣжки, дамски и дѣтски на износни цѣни

сжщо и дамски ЛАЧЕНИ ПАНТОФИ у др.

Отбийте се за да се увѣрите.

Асенъ Станевъ

адвокатъ

СЪОБЩАВА на всички приятели и клиенти,
че премѣсти писалището си въ домъ си, нахо-
дящъ се на около 200 крачки отъ окржж. сждъ,
въ улица „Царь-Освободитель“ № 682, която ми-
нава край самиятъ сждъ, отъ долната страна.

3-3

СИРИЩА

отъ Дания Марка Glad — теч-
ность и прахъ прясна стока
1924 година.

КАТАКИЛА

неотровенъ прахъ за уни-
тожение: вѣшките, наско-
митъ и другитъ паразити по: Трандафилитъ, зе-
ленчуцитъ и овошнитъ дървета.

ДИПЪ

истински — марка „Три глави“
овенъ, конъ и волъ. Уничтожава:
каролгата и другитъ паразити по: овцитъ, кози-
тъ, конетъ и едриа добитъкъ.

Готови въ складъ — предлага търговската кжша

Г. В. БАЛТАДЖИЕВЪ & Н. ЧЕШМЕДЖИЕВЪ — ШУМЕНЪ

3-3

ПРОДАВА СЕ

По случай изселване, на много
износна цѣна кжшца отъ
стай, килеръ и сайвантъ, ул. „Царь-Самуилъ“ № 85.
Споразумение РЕДАКЦИЈАТА.

ИЗЛЕТИТЪ

пещерата на Вратчанския
„Леденика“, до в. Комъ,
Благородникъ, Видинъ —
Дунава — Русо.

Кметъ — до „Леденика“.

На другия денъ, 26 Май, преди
малката Шуменска група ту-
ристички скокна и се приготви за
въ уреченото време, 5 часа
първото нѣмско сбирание
наметникъ на Ботевъ
и другитъ туристи, окжснали дъл-
гополунощ на туристи-
чески вечеря, ще се позабавятъ.
Силата на всички, ние подте-
рихъ си съ по нѣколко
минутки отъ вратчанско мѣко,
така приготвени, чакаме
на главатаря Г-нъ
Нѣколко групички
туристи поеха преди сигнала.
Половинъ часъ неговитъ
за трѣване. Г-ци и
потеглиха по тихитъ врат-
чански бодро, чле-
на разнитъ клонове на Б. Т.

Д. — Минаваме край една чешма
напълваме манеритъ, защото по
предупреждение на водача, нагоре
нѣмало вода. Отминахме надъ ка-
зармата на артилерията и почнахме
да се отбиваме и възлизаме по
каменливата пѣтека. Стрѣмината
ѣ все по-вече и по-вече се уве-
личава. Трѣбваше до превала горе
да правимъ нѣколко почивки. Слѣ-
дното вече пращае и свѣтлинъ и
топли лжчи, потъ обливаше че-
лата. Почивката бѣше благодатъ.
Вървимъ и равномерно тракатъ по
пѣтеката геги и бастуни. Тамъ
горе на превала е построена една
колиба, около която стои пазачъ-
ѣ. Тя била общинска. Отъ тукъ
вече между росни планински цве-
та ние навлизаме въ тѣснага, глад-
на и покрита съ зеленина горска
пѣтека, наредени единъ следъ
другъ като жерави. Държимъ връз-
ка. Разчитаме се отъ началото до
края и отъ опашката къмъ нача-
лото. Предаваме си единъ други
думи и изречения. Провикваме се
съ туристическото: е-хо-о-о! Ку-
каме като кукувици. Пѣстри цве-
тенца ни мамятъ погледа. Навеж-
даме се чевръсто и ги кжсаме
като кози, старейки се да не за-
губимъ реда си. Вълизаме на
втория превалъ. Отъ тукъ вече
пѣтя се спуща надолу къмъ кот-

ловината, отведъ оградена съ
върхове. Тамъ долу първитъ прис-
типали почиватъ. По-горе се виж-
датъ нѣколко постройки и кошаръ
— мандритъ. Ние сме вече до
„Леденика“. Въ дѣното на котло-
вината, и на самата най низка
часть на естествена вдлъбнатина,
дѣто се е стичала съ вѣкове дж-
довната и отъ тоящитъ се сиѣ-
гове вода, подъ скали, обрасли въ
папрати, здравецъ, теменужки и
др. планински цветя, се откроява
гърлото на нашия адъ и рай.
Мумджиевъ, като церберъ, стои
на входа и pazi кой да не влиза
вътре, защото първо всички сме
уморени, а тамъ е студено и второ,
защото пещерата е опасенъ ла-
биринтъ и безъ водачъ, свѣтлина,
е невъзможно да се влезе безпа-
казано. Понеже пѣкъ сме много,
то ще бждемъ раздѣлени на групи,
които най-напредъ ще заминатъ —
софиянци и отъ южна България.
Възползвани отъ тая наредба, ние
успѣхме да се просушимъ на
слънце, като проснахме дрехитъ
си на скалитъ, и да си наберемъ
хубави цветя, сжщо и да закусимъ.
Слѣдъ почивката и слѣдъ като 2
— 3 групи се изредиха въ пе-
щерата, ето и нашата последна
група влиза. Въоржени сме съ

свещи сато въ първобитнитъ хри-
стиански катакомби. На входа ту-
ристъ събира отъ поклонницитъ,
що влизатъ и излизатъ по 2 лева
— фондъ за стълби въ пещерата.
Г-нъ Мумджиевъ съ карбитна лампа
и други необходими и неизвѣстни
за насъ припаси, повежда групата.
Ние слигаме предпазливо по
импровизираната стълба, перилото
на която се огъва подъ натиска
на богомолцитъ. Предъ адския
мракъ блещукатъ въ влажнитъ от-
верстия на пещерата свещитъ. Из-
чакваме цѣлата група въ първото
уширение, а главно водача съ кар-
битната лампа, понеже тукъ има
нѣколко входа, да не вземемъ нѣ-
кой погрешно и пропаднемъ без-
следно. Лазимъ напредъ. Ново раз-
ширение. Тукъ се запали бенгал-
ски огънь. Ахъ, ненагледна фе-
рична картина. Открѣна се вели-
колепни сталактити и сталагмити.
Ние се въртимъ на вси страни и
любujeme на естествени хубости.
На вѣтрѣ — още по-големи ушире-
ния, стълбове и надъ тѣхъ огром-
ни сводове. И наново бенгалски
огънь. Наново съзерцание. — Ка-
теримъ се по друга импровизирана
стълба. Отъ тамъ, между влажни
скали, се вижваме по ниска га-
лерия и възлизаме въ ново уши-
рение. Погледътъ ни се прико-

вава отъ страничнитъ естествени
архитектурни украшения. Най-сет-
не, слѣдъ близу 25 минутно пѣл-
зене, ние сме на дѣното на пе-
щерата предъ свещенния изворъ,
дѣто вече първитъ щастливци гре-
бятъ отъ благодатната жидкостъ.
Събираме се всички вкупомъ
гребемъ и гълтаме съ жадность
ледената вода. На връщане, пакъ
единъ слѣдъ другъ, като черковно
шедствие вървимъ и се спираме
да съзерцаваме тутакси, щомъ съз-
ремъ осиянитъ отъ бенгалски ог-
ньове убежища на красотата, скрити
отъ лжжовния миръ. За насъ из-
чезна външниятъ свѣтъ. Ние сме
въ ала на Данте, заедно съ Бе-
атриче и неинитъ другарки и пок-
лонници. Да би имало време и
възможность, да бѣхме имали и
вжжа, цѣхме да се спуснемъ презъ
проломитъ въ безднитъ на пеще-
рата. — Излизаме вече, катерейки
се по стълбата съ рѣдкитъ баса-
маи. Вѣтрѣ е мракъ и хладъ, а
вънъ слънце и топлина. Къмъ
пладнѣ, съ букети въ ржка все по
пресни и хубави, ние поемаме за
изворитъ при въртопитъ, недалекъ
отъ пещерата. И тамъ, като се
напихме съ студената балканска
вода, раздобрехме се на групи и
заехме позиции около раницитъ.
Пѣсни, игри, вѣцкове, декламации,

ваха както Софийскитъ ма-
газини, окржжния бюджетъ
още въ началото на изпъл-
нението му, какъвто е слу-
чая прѣзъ изтеклата финан-
сова година. Културна, прос-
вѣтна, икономическа, сто-
панска, хигиеническа, бла-
гоустройствена и др. окр-
жжни политики, бяха за
дружбащитъ чужди и не-
понятни. Дружбащитъ рѣша-
ваха, по-силнитъ успяваха, а
постоянната комисия под-
писваше, защото отговаря-
ше само на този цензъ. По
този начинъ нуждитъ на
окржга станаха все по-го-
лѣми и вопиющи, а задо-
воляването имъ днесъ е ед-
на голяма и трудна задача.
Окржжния свѣтъ и постоя-
нното присѣствие съ трудъ
умение, тактъ, съ срѣдствата
на своя скромнъ бюджетъ,
дирейки, подкрѣпата на об-
ществото и държавата, ще
трябва постепенно да влезатъ
въ нуждитъ и болкитъ на окр-
жга и до колкото може
башински да ги задоволятъ.
Справедливото пристѣпване
къмъ разрѣшение на тѣзи
сложни задачи, ще създаде
вече убеждението, за се-
риозното внимание, което се
отдава къмъ отдѣлнитъ
нужди изъ разнитъ пункто-
ве и населени мѣста. А то-
ва ще допринесе твърдѣ
много за тѣ ѣ желанитъ:
миръ, спокойствие, едино-
душие, примирение, сговоръ
и твърда вѣра въ бждеще-
то, което ще доискара то-
ва, което въ една година
не може да се направи.

Окржжния свѣтъ

Съобщихме вече, че съ
царски указъ отъ 5 т. м. на
17-й юний т. г. се свиква
новоизбрания окржженъ съ-
вѣтъ на извънредна сесия,
която ще продължи до края
на текущия мѣсець. Днев-
ния редъ на сесията, ма-
каръ строго опрѣдѣленъ е
най-важния и сжществения.
Рѣшенията, които ще се
взематъ по конституиране
на свѣта, избора на по-
стоянното присѣствие и гла-
суването на бюджета за те-
кущата финансова година,
ще начертаятъ основнитъ
линии и ще опрѣдѣлятъ
ясно пѣтя за една отъ го-
лѣмо значение за окржга
дѣятелность на свѣта въ
срокъ отъ нѣколко години.

Каква ще бжде тази дѣ-
ятелность, чисто културно
стопанска каквато трѣбва да
бжде, или такава каквато я
помнимъ подъ „грижитъ“
и „старанията“ на властую-
щето недавна невежество,
питатъ вече нѣкои. Отъ
сега ще трябва да успо-
коимъ ония, които съвсмъ
поставятъ на разискване въ
обществото този въпросъ,
че прѣдстоящето заседание
на окржжния ни свѣтъ не
ще бжде и не ще се позво-
ли да бжде арена на пар-
тизански състезания, на глу-
пави словѣстни па даже и
юмручни борби, както това
бѣше по-рано. Лишени отъ
достѣпъ въ свѣта, прѣд-
ставителитъ на простащи-
ната и демагогията, не ще

иматъ условия да изплуватъ
на повърхностьта, да взе-
матъ връхъ и чрѣзъ най-
груба брутальность, нахал-
ство и липса на каквото и
да е било чувство на отго-
ворность и дѣлгъ, да прѣ-
печатъ пѣтя и убиятъ же-
ланието къмъ едно истен-
ско и полезно творчество.
Ние нѣма да излизаме отъ
заседанията на свѣта съ
чувството на срамъ и униже-
ние и съ впечатлението, че
сме били зрители на някоя
дивашка оргия. Разбира се,
че остатацитъ на дружбащи
и комунисти прѣдставлява-
ни въ свѣта ще се опи-
татъ да останатъ вѣрни на
своятъ партизански бѣсъ и
инстинкти, но единодушие-
то на просвѣтеното мнозин-
ство скоро ще ги приучи
къмъ коректность и сериоз-
на работа. Защото надеж-
дитъ, които се възлагатъ
на свѣта и за-
дѣчатъ, които има да
рѣшава сж голѣми. Общо
извѣстно е, че нашия окр-
жгъ отъ нѣколко години
е билъ съвършенно зане-
маренъ въ всяко отношение.
Дружбащитъ гледаха на окр-
жжния свѣтъ, като на
партизански институтъ,
имащъ за цѣлъ да облаго-
дѣтельствва, безъ да има
каквато и да е нужда, об-
ласти и пунктове, засвидѣ-
тельстввали своето партий-
но вѣрно поданичество и
удостоени за награда.

Цяла глутница отъ друж-
башки мародери, разграб-

